

for, at det ene Fiskeri ikke ødelægger det andet; det er ikke Andet vi ville ved Forslaget, i alt Fald vil jeg for mit Vedkommende have, at Fiskeriet paa aabne Bunde skal drives saa rationelt som muligt, og derfor ønsker jeg Havneanlæg. Baade de Fattige, der ikke have Raad til kostelige Redskaber, og de Gamle, der ikke godt kunne bruge dem, skal der være Plads til; de Gamle skulle ikke ødelægges af de unge Fiskere; det have vi Raad til at sørge for, og det er vor Pligt. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem for Præstø (Leth) oplyste, at vi have store Fårvande, og derfor have vi Plads baade for den ene og den anden Slags Fiskeri. Vi ere saa heldigt stillede, at vi ikke alene have store Have, men ogsaa mange Indsøer for ikke at tale om ferske Bunde, hvad jeg senere skal komme til, saa vi have alle Betingelser for baade at drive et rationelt Fiskeri og at give Plads for mange fattige Folk. Nu er jo Spørgsmaalet det, om Lovforslaget, som det nu foreligger, vil opfylde de Betingelser, som det efter min Opfattelse burde. Jeg er ikke saa overbevist om, at det ikke i enkelte Retninger gaar for vidt i Fredning, men det er jo Noget, man kan forandre. Jeg vil sige, at det er jo selvfølgelig, at vil man have noget Alvorligt ud af vort Havfiskeri, maa det drives saa rationelt som muligt (Berg: Hvad er det?) Det er saa kraftigt som muligt med de Redskaber, der staa til vor Raadighed ligesom i andre Lande, og det veed det ærede Medlem godt, det kan ikke ske paa Vesterhavet, medmindre vi faae Havne. Altsaa, naar vi saaledes ville have Fiskeriet drevet paa Havet, er det en Selvfølge, at man ikke kan forbyde de forskjellige Slags Baad. Det er min Opfattelse, at man her er gaaet temmelig vidt; thi helt at forbyde alle Slags Baad til visse Tider om Aaret paa Havet ud for de aabne Kyster, anser jeg ikke for heldigt. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det. Det er min Opfattelse, at ikke alle Slags Baad i og for sig ere skadelige for Anglen, det beror noget paa Baadernes Bestaafenhed, og jeg erkjender ikke, at en Del af vore Baad ere saaledes indrettede, at de egentlig ere ødelæggende. Det, det er om at gjøre, er at værne det ene Fiskeri lige overfor det andet, og derved at drive det saa hensigtsmæssigt som muligt. Jeg har tidt undret mig over og har ikke kunnet forstaa det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds' (Leths) Stilling. Man lovgiver internationalt for Nordøen, vi have jo Loven af 29de Marts 1884. Altsaa, naar vi komme udenfor vor Søterritorium, saa have vi Bestemmelser for, at det ene Fiskeri ikke maa fortrædige det andet, men

naar vi komme ind paa vort Søterritorium, saa Gud bevares, saa skulle vi ikke lovgive. Det er dog temmelig eiendommeligt. Jeg tror, vi kunne trænge lige saa haardt til Love paa vort eget Territorium som udenfor, og dog, det har det ærede Medlem fra Præstø (Leth) selv været med til at lovgive for Havet udenfor Søterritoriet. Jeg skal ikke oplæse de mange Bestemmelser, vi have, men vi have jo en Mængde Bestemmelser om, at det ene Fiskeri ikke skal fortrædige det andet. Naar vi komme ind paa et andet Søterritorium, blive vi straffede efter de Love og Forskrifter, de der have, men vi staa næsten magtesløse paa vort. Vi have vel en gammel Rancellistrivelse, jeg huster ikke af hvilken Datum, men det er jo ogsaa ligegyldigt, vi have egentlig kun det Middel, at vi jage de fremmede Fiskere bort med vore Skibe eller opsnappe dem, og vi kunne maaste ogsaa faae dem dømt, antager jeg, men jeg tror, det var heldigt at have Straffebestemmelser, ligesom andre Lande have, naar vi komme ind paa deres Søterritorium. Altsaa, det forekommer mig underligt, at naar man lovgiver for de store Bunde, for Nordøen, at man saa er saa bange for at lovgive for vore Kyster. Med Hensyn til de almindelige Bestemmelser skal jeg bemærke, at jeg tror, det er heldigt, at man har truffet denne Overenskomst med Sverig om, at der er fælles Fiskevande i Drejund, og jeg maa sige, at der er den høitærede Sverigsminister kommen os imøde, idet det er et Forslag, som er stillet i det tidligere Udvalg (Sverigsministeren [Sjangerlev]: Ja, netop!). Hvad Malegaard angaar, da skal jeg ikke opholde mig videre derved, men kun bemærke, at den Stads, der er gjort af Malegaard, tillægger jeg slet ingen Vægt, thi Malegaardene genere ikke noget rationelt drevet Fiskeri, ikke et eneste Menneffe i Grunden. Det er stillestaende Redskaber, som hverken ødelægge Fiskeanglen eller Andres Redskaber. Det forekommer mig, at den Stads, man har gjort af Malegaard, er altfor stor. Jeg kan ikke læse Historien, som den ærede foregaaende Taler læser Historien. Jeg har ogsaa læst Noget om Malegaard, og man kan forfølge dem lige fra Baldemar den Andens Lovgivning til Christian den Tredies Reces, til Frederik den Andens Haandfæstning, til Christian den Fjerdes Reces og Christian den Femtes Lov, ja lige ned til Aaret 1750 til Lovgivningen om Limfjorden, og jeg erkjender ikke, at de Udtalelser, man bruger her overfor Malegaard, ere berettigede; thi det kan ikke bevises — jeg gad nok vide, hvem der kan bevise det — at de ere til Skade for Menigmand. Kan man